

нали сами, видѣха че по дънера на тѣхното дърво, чевръсто и бѣрзо се изкача едно непознато животно. Приличаше на майка имъ, но по-голѣмо и съ бѣла ивица по корема. Докато малкитѣ го гледаха очудено и не знаеха какво да праватъ, чуха тревожния гласъ на майка си да бѣгатъ, да скачатъ къмъ съседнитѣ дървета. Тѣ видѣха какъ майка имъ скокна къмъ дънера на тѣхното дърво и примами непознатото животно да слезе при нея. Явно тя го заблуди, за да го отстрани отъ малкитѣ си, а следъ това, съ нѣколко скока, тя се намѣри пакъ при тѣхъ.

Фиг. 2. — Бѣлката се покатери по стъблото къмъ категичкитѣ

— Виждате ли, каза тя, това е единъ отъ голѣмитѣ ни неприятели — бѣлка, да бѣгате отъ него.

Другъ путь, изведенажъ небето се покри съ черни облаци. Глухъ тънтекъ се носеше отъ далечъ. Стана душно. Надъ гнѣздото на щастливото семейство се спрѣ голѣма птица. Скокъ я забележи и се обѣрна къмъ малкитѣ.

— Тръгвайте следъ мене, и както азъ слизамъ по дървото, тѣй да слизате и вие! Време за губене нѣмаше. Скокъ се спусна на долу като се виеше около дървото витлообразно — Тѣй неприятеля нѣма да